

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/601/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3616200708
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3616200708.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a členiek Mgr. Stanislavy Miklánkovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: Správa majetku mesta, n.o., Partizánske, so sídlom Partizánske, ul. 29. Augusta 1191/51, IČO: 37 923 145, proti žalovanej: X. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., L. XXX/X, o zaplatenie 1 330,38 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Partizánske zo dňa 16. júna 2016, č. k. 5C/40/2016-36, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e** .

II. Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom okresný súd uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 957,74 eur s poplatkom z omeškania vo výške 0,5 promile denne zo sumy 50 eur od 21.02.2013 do zaplatenia, zo sumy 162,14 eur od 21.04.2013 do zaplatenia, zo sumy 573,20 eur od 24.06.2013 do zaplatenia, zo sumy 172,40 eur od 27.06.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania v sume 63,70 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V časti istiny 372,64 eur s príslušenstvom konanie zastavil a vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 15,80 eur cez Slovenskú poštu a.s..

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná ako nájomkyňa jednoizbového bytu č. X na 2 poschodí bytového domu na ul. O. nezaplatila žalobcovi ako prenajímateľovi bytu nájomné a plnenia spojené s nájomom bytu, ktoré sú splatné podľa č.II bod 3 nájomnej zmluvy do 20-eho dňa v mesiaci. Konkrétne žalovaná nezaplatila riadne časť nájmu bytu za mesiac február 2013 v sume 50 eur, apríl 2013 v sume 162,14 eur, nedoplatok na vyúčtovanie nákladov spojených z nájomom bytu za rok 2012 v sume 573,20 eur a nedoplatok na vyúčtovanie služieb spojených s nájomom za rok 2013 v sume 172,40 eur za teplo a teplú úžitkovú vodu spolu vo výške 957,74 eur. Tvrdenia, že o týchto nárokoch by sa malo viesť iné konanie žalovaná ničím nepreukázala a tiež žalobca nemá o tom vedomosť. Skutočnosť, že žalovaná mala v tomto byte bývať aj s druhom, s ktorým sa nevysporiadala finančne, nemá žiadny vplyv na jej povinnosť platiť na nájom a plnenia s ním súvisiace, pretože len ona bola nájomkyňou bytu. Návrh žalobcu bol teda dôvodný. Okresný súd konanie v časti istiny vo výške 372,64 eur s príslušenstvom zastavil podľa § 96 ods. 1 OSP, lebo v tejto časti vzal žalobca žalobu späť pred začatím konania. Zároveň vrátil žalobcovi súdny poplatok podľa § 11 ods.4 zákona č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch. O náhrade trov konania rozhodol súd podľa §-u 142 ods.1 OSP tak, že žalobcovi, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal náhradu trov konania v sume 63,70 eur za časť súdneho poplatku.

3. Rozsudok okresného súdu v časti, v ktorej bolo žalobe vyhovené, v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla žalovaná, ktoré následne doplnila dňa 18.11.2016 a dňa 12.12.2016, z ktorého

obsahu je zrejmé, že s ním nesúhlasí. Uviedla, že veci rieši v inom konaní, týkajúcom sa vysporiadania s bývalým druhom, vedenom od roku 2012. Poukázala na svoju nepriaznivú finančnú i bytovú situáciu.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovanej nevyjadril.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ustanovení § 479 a § 480 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov. Procesný postup odvolacieho súdu vyplynul z intertemporálnej úpravy v § 470 ods. 1 CSP (zákon č. 160/2015 Z. z.), ktorým došlo k rekonštrukcii predchádzajúceho procesného predpisu - Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s účinnosťou od 1. júla 2016. V zmysle uvedenej úpravy platí, že ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie.

6. Preskúmaním veci krajský súd zistil, že rozsudok okresného súdu je v napadnutej časti vecne správny, a preto je potrebné tento potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

7. V zmysle § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

11. Z obsahu odvolania žalovanej vyplýva, že s rozsudkom okresného súdu nesúhlasí z dôvodu, že nárok žalobcu sa rieši v inom konaní, pričom súd mal zohľadniť, že žalovaná sa finančne nevysporiadala s bývalým druhom.

12. Podľa § 157 ods. 2 OSP účinného v čase vyhlásenia napadnutého rozsudku v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Citované zákonné ustanovenie je potrebné z hľadiska práva na súdnu ochranu v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej aj „ústava“) vykladať a uplatňovať tak, že rozhodnutie súdu musí obsahovať dôvody, na základe ktorých je založené. Súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 ústavy je teda aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS/115/03, či sp. zn. III. ÚS/60/04). Právo na spravodlivý súdny proces však nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci. Aj podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného

súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS/209/04, sp. zn. IV. ÚS/112/05, sp. zn. I. ÚS/380/08, sp. zn. III. ÚS/172/2010, či sp. zn. II. ÚS/537/2010).

14. Odôvodnenie napadnutého rozsudku okresného súdu podľa názoru krajského súdu zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia rozsudku podľa § 157 ods. 2 OSP (teraz § 220 ods. 2 až 4 CSP). Okresný súd sa riadne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a právnymi argumentami strán, uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil.

15. Po preskúmaní veci krajský súd zistil, že okresný súd sa v napadnutom rozsudku vypořiadal i s argumentáciou žalovanej ohľadne ňou tvrdenej existencie iného konania, v ktorom by sa mal riešiť nárok žalobcu a ohľadne toho, že v byte bývala pôvodne s bývalým druhom, s ktorým sa nevysporiadala finančne.

16. V odvolacom konaní žalovaná neuviedla žiadne nové skutkové či právne argumenty, ktoré by boli spôsobilé privodiť pre ňu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

17. Vzhľadom na to, že okresný súd správne posúdil nárok žalobcu zo skutkovej i právnej stránky s následkom jeho priznania v dôvodne uplatňovanej výške, ako aj otázku náhrady trov konania, krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Krajský súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi, ktorý bola v odvolacom konaní úspešný v celom rozsahu nárok na ich náhradu nepriznal, nakoľko si žiadne neuplatnil a preukázateľne mu žiadne trovy odvolacieho konania nevznikli.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).